

AUTOROVA OPASKA

Ovaj roman o »čoeuku zlatnije ruka«, istinit je i dokumentaran. Glavni protagonist doista je postojao i doista su ga tako ljudi zvali. Neki svjedoci tomu još su živi te mogu to i potvrditi.

Sačuvan je i njegov alat, koji je nasljednik mu, profesor Velin, darovao Sveučilištu u Dubrovniku »u znanstvene i nastavne svrhe«. Taj je alat dijelom tamo i izložen na restauratorskom odjelu.

Postoji i tamburica koju je, nevjerojatno ali istinito, »čoeuk zlatnije rukā« izradio kao maloljetni autodidakt, uz pripomoć svojega meštra; i ona se, u trenutku pisanja ovoga romana, obnavlja na spomenutom odjelu Sveučilišta u Dubrovniku, uz pripomoć restauratorske znanosti.

Meštrov namještaj još je uvijek tamo gdje je i u ovom romanu rečeno da jest: također se može razgledati kao i kameni artefakti njegova pradjeda, i kuća i gumno i kameni mlinski kotač i suhozidi, sve još sačuvano, iako u novim okolnostima djelomično oštećeno ili devastirano...

Mjesta zbivanja su stvarna. Herceg Novi, Gruda, u kojoj se nalazi spomen-ploča dr. Wagneru(!), Čilipe ili Cavtat imate već na zemljopisnoj karti. I neka imena i prezimena su stvarna, kao i mjesta, ponegdje ponešto drugačije zapisana, iz razloga »razumljivih posve«...

Autor inače izbjegava pisati i ne piše ništa izvan puke stvarnosti, a nju bilježi jedino ako je, nekom unutarnjom silnicom, primoran reći zašto se i kako nešto dogodilo, u stihu ili u prozi.

I autor, petnaestak godina sveučilišni predavač, profesor *de facto*, ali namjerno ne i *de iure*, kao i profesor Velin, od djetinjstva ima snažan poriv darivanja tako da je i pripovijedanje

ovoga romana darovao sudionicima ili svjedocima života
»čoeaka zlatnije rukā«, neka oni sami »pripovidu kako znadu
da je bilo«...

(smk)